

КАКТО КРАДЕЦ НОЩЕМ

Във всички епохи християните са искали да знаят повече за идването на Господа за тях, за денят Господен, Неговото Пришествие. Сам Исус казва, че никой освен Бог Отец не може да знае кога това ще се случи. Но Той ни е дал белезите на времето му. Въпреки всички предупреждения, човек продължава да търси забранени знания. Изказани са огромен брой лъжливи пророчества, написани са и прочетени безброй книги и статии с предполагаемите точни дати на Христовото идване, някои хора са продавали имотите си, напускали работата си и се премествали на определено място за предполагаемата среща с Господа, но прогнозите за нея не са се сбъднали.

Мнозина, неподчинявайки се на думите на Спасителя, са се опитали да проникнат в тайните на Божието идване и са попаднали в мрежата на дявола, отдавайки се на лъжливи учения и заблуди. **Апостол Павел пише в първото си послание към солунците, че денят Господен ще дойде внезапно, като крадец в нощта. Но онези, които живеят в светлината, няма нужда да се притесняват или да се страхуват: те са с Христос всеки ден, преливащи от вяра, надежда, любов и във всеки момент от живота си са готови за Неговото идване.** Когато дойде този ден, тези, които живеят в мрак, вече няма да имат шанс, ще бъде късно да се очистят от злото и да се променят. Днес все още има време за покаяние, израстване, вкореняване в любовта и познаване на истината, но и то вече изтича. Осъзнаването на предстоящото идване на Господа не трябва да ни отвлича от работата, напротив, то трябва да ни насърчава да работим усърдно и вярно, за да срещнем Спасителя не в бездействаща, а в благочестива атмосфера, изпълнена с плодове и добродетели. Ясно е, че работата не трябва да се превръща в идол или да запълва цялото ни време, замествайки общението с Бога, семейството, братята и сестрите.

Църквата в Солун била белязана с три неща, които я правили успешна. **Първото е вярата, не с голословни заявления и прокламации, а действаща, жива вяра, променяща живота и сърцата на хората. Това е целта, поставена днес и пред нас от Святия Дух.** Към това ни призовава апостол Яков, казвайки, че „вярата, ако няма дела, е мъртва сама по себе си“. **Второто нещо е любовта, но не илюзорна, размита, нямаща под себе си никаква основа, а конкретна добродетел.**

Тя се проявява както по отношение на Бога, така и по отношение на братя и сестри. За да я постигнем, е необходимо да работим усилено, побеждавайки плътските си желания, да се научим да обичаме онези, които не харесваме, дори тогава, когато повече от всичко не ни се иска. **И третото нещо е това, което хората в епохата на съвременните технологии никак не харесват: да чакат и да търпят.** Те искат всичко да се прави много бързо и да се получава веднага. Когато подобно мислене се вкорени в съзнанието на християните, след определен период от време те стават разочаровани от Бога, изпадат в различни ереси и заблуди: всичко, което дава незабавен видим резултат ще се характеризира като благословение от Бога, а придобиването на добродетел като сигурен и правилен начин за промяна на характера, но което отнема време, ще се игнорира от тях.

Ако все още не сме видели изпълнението на някои обещания в живота си, не трябва да се обезсърчаваме, но заедно с псалмистите да кажем: „Ще пея на Господа докато съм жив, ще славословя моя Бог, докато съществувам.“ (Псалм 104:33)

Апостол Павел е бил в „родилни мъки“ за да види образа на Христос, но не издълбан с майсторско длето върху камък, дърво или четка на художник върху платно, а запечатан от Святия Дух в живота на Неговите последователи. След грехопадението, човекът е обезобразен до неузнаваемост. Всички красиви неща, които били положени в него от Твореца, сега се извращават и служат на беззаконието. Дяволът бушува и налага своите собствени правила на играта, привличайки все повече и повече хора в своите мрежи, водейки ги към погибел.

Използвайки най-модерните методи, той атакува съзнанието, чувствата и волята, за да потуши добрите подбуди и благочестивите намерения не само на невярващите, но и на тези, които вярват в Христос. Случва се така, че вярващите, наблюдаващи светския начин на живот, се опитват да бъдат като силните на този свят, приемайки техните навици и маниери на поведение, поставяйки си цели, несъответстващи на Божиата воля. Подражавайки на атеистите, приспособявайки се към мнозинството, издигайки религиозните правила и традиции до нивото на Божието Слово, днес много християни са потопени в бездната на лицемерието и религиозността. Но Божият Дух ни напомня за призиването да приличаме все повече и повече на Христос. А това означава да Го познаваме, да променяме все повече своя начин на мислене, за да мислим съответно Неговото учение, да придобием такова отношение към Бог Отец и към хората около нас, каквото е имал Спасителят, да говорим и да постъпваме както Него. Нека хората, които влизат в контакт с нас, да видят Христос в нас. Това е нашето призвание. Но нека не се заблуждаваме: светлината, която първите християни са излъчвали е дразнела тъмнината и е предизвиквала противодействие от нечестивите хора. Така е днес и за нас. Във всички времена, благочестието, добротата и святостта дразнят онези, които са затънали в беззаконието. Праведността никога не е била и никога няма да бъде приемлива за този погиващ свят. Но нека пак повторим: **призиването ни е да отразяваме Христос, да ходим по Неговите стъпки. А за това се плаща цена. И ако сме Христосови, няма да се боим от каквато и да е цена.**

Които са се доверили на Бога, Който е в състояние да направи това, което ние не можем, тяхната вяра е насочена към Него. И чрез този канал на вяра, благодатта, тоест Божията сила, ще ги изпълва и ще върши Божията воля. **Те ще могат да устояват и да чакат и търпят, докато Господ дойде да ни вземе.**

В това последно време, белезите на което виждаме навсякъде около нас, ние трябва повече от всичко да чакаме нашия Господ да дойде и да ни вземе от този погиващ свят, който ще потъне в непрогледна тъмнина. Днес е много трудно да се устоява, да се търпи и да се чака, днес е дошло времето на заспиването (моля, разбирайте духовно нещата). Днес повече от всичко трябва да имаме масло за светилниците си. Повече от всичко трябва да помним думите „както крадец нощем“, да помним предупреждението на Христос: „Внимавайте на себе си, да не би да натегнат сърцата ви от преяждане, пиянство и житейски грижи, и ви постигне оня ден внезапно, като примка, защото така ще дойде върху всички, които живеят по лицето на цялата Земя. Но бъдете всякога и молете се, за да сполучите да избегнете всичко, което предстои да настане, и да стоите пред Човешкия Син.“ (Лука 21:34-36) и: „Бъдете и вие готови, защото в час, когато не мислите, Човешкият Син ще дойде.“ (Лука 12:40)

Нека бъдем от верните и разумни слуги на Господа, които с вяра, търпеливо Го чакат. Защото: „Но онези, които чакат Господа, ще подновят силата си, ще се издигат с крила като орли, ще тичат и няма да се уморят, ще ходят и няма да отслабнат.“ (Исая 40:31) Да, „онези, които чакат Господа, няма да се посрамят.“ (Псалм 25:3)

Превод: Светлина за теб